

МАРИЦА.

Реката Марица извира от тѣй наречените Маричини езера в Рила планина. Те са заобиколени през по-голямата част от годината с големи преспи сняг, който бавно се топи, и водата от него се стича в езерата, а от техните води се образува главата на Марица. В горното си течение реката се спуска по стрѣмни места, тече по тесни долове, изпжлнени с големи скали. Това я прави буйна и пенлива. Такива са и притоците ѝ, които събира в планината. Един от тях при Костенец Баня скача от висока скала и образува красивия Костенецки водопад.

Кога слезе в равнината, тя е вече тѣй пжлно-водна, че мжчно може да се намери брод, гдето човек да я прегazi. Но и след това в нея се вливат нови реки. Няма в Бжлгария река, която да събира водите си от толкова голямо място, както Марица. Неин *басейн* е почти цяла южна Бжлгария.

Десните ѝ притоци идат от Родопите. Северните склонове на тая планина са покрити с гори. Кога паднат дждове водата се попива от покритата със шума земя. Гората пази да не изсжхва водата лесно и изворите текат и през най-големите летни горещини. Снежните преспи по северната страна на планината също се топят бавно и продължително. Ето защо десните притоци на Марица в джждовно време не прииждат много, но макар и по-кжси, те не пресжхват лятно време.

Наопаки — левите притоци прииждат силно, когато ваят поройни дждове, или кога се топят през пролетта снежните преспи. Лятно време широките